

Bijna kerst

Geliefd mens,

Voor velen van ons zijn het volle weken - op school, op het werk, in de familie en in onze gemeenschappen. Misschien lukt het je om ergens in deze dagen deze brief te lezen. Hij is speciaal voor u, voor jou geschreven. Ik hoop dat het lezen je de kans geeft om toe te leven naar kerst en ruimte biedt om na te denken over wat je in jezelf tijdens deze dag in beweging wilt zetten. Omdat een weekbrief ook een persoonlijke brief is, wil ik delen hoe ik dat zelf doe.

In deze donkere dagen kan ik wel wat extra licht gebruiken. Met een kerstboom in huis maak ik het gezellig. Maar dit jaar wil ik het licht niet alleen zien: ik wil het lichtdrager en -brenger zijn actief voeden. De tekst van de kerstwijding¹ helpt me daarbij. De vragen die gesteld worden, zetten me aan het denken: hoe is dat wat er geschreven staat voor mij? En ze roepen eigen vragen op. Ik heb ze op post-its bij de tekst geplakt. Zo wordt de tekst nog meer van mij.

Bij de tekst over de gezindheid waarin Jezus ons voorging en waarin bisschop Budde oproept om zelf moedig te zijn, schreef ik: *Waar heb ik concreet stappen te zetten in het radicaal, royaal en moedig kiezen voor mensen en voor de liefde?* Bij het lied *Dichterbij jou mijn ziel* waarin staat dat zelfzucht zich vertaalt in trouw, dacht ik: *Wanneer ben ik zelfzuchtig?* En bij de vraag: *Hoe houd ik mijn hart zacht?* voegde ik toe: *En waarin mag mijn hart weer zacht worden?*

Met kerst werd er een kwetsbaar kindje geboren. Afhankelijk. Zoals we dat zelf allemaal ooit waren en zoals dat in wezen altijd blijft.

*Mens is een zachte machine,
een buigbaar zuiltje met gaatjes
propvol tengere draadjes
en slangetjes die dienen
voor niets dan tederheid
en om warmer te zijn dan lucht²*

Misschien helpt kerst ons niet om antwoorden te vinden, maar om vragen toe te laten die ons menselijker maken. Die tere kwetsbaarheid blijf ik opzoeken door mezelf te bevragen en me te openen voor wat zich dan aan nieuwe gedachten kan aandienen. Opdat er in mij weer geloof in nieuwe mogelijkheden geboren kan worden.

Ik gun u en jou - in alles wat het leven biedt en wat het van je vraagt - momenten van rust.
Momenten waarin je het licht voedt, waarin hoop kan oplichten en waarin je de zachte moed vindt
opnieuw te beginnen. Hoe mooi zou het zijn als dat vertrouwen u en mij zou vinden en we ons
uitgenodigd voelen om de wereld te geven wie we ten diepste willen zijn. Opdat *vrede op aarde, in
de mensen een welbehagen*, niet alleen een bede is, maar we er samen voluit van zijn.

Met mijn hartelijke groet, graag uw zuster,
Nanda Ziere

¹ Zie apgen.nl/kerstwijding en het boekje dat met De Stroom van december wordt verzonden

² Leo Vroman, gedeelte uit het gedicht *Mens*, *Gedichten 1946-1984*, Querido